

Бертолдоль.

Ща веche да го бриме за тѣхъ, и Снова, що преминя, нека премине.

Ц. Който искъ да ми є прїатель, да не осуждаeжъ женыте, защо тиа никого непокреждаeжъ: не држжатъ Срѣжіа, нетраeсютъ караніата: но сичките сѧ склонни, радостни, милостивы, мирны, Сбычливы, оукрасены сѧ склонка добродѣтель: за кое то не ми раздрѣзнявай гнѣвътъ врѹхъ тѣхъ, че повелѣвъмъ да ти дадаtъ приличното моченіе.

Б. Щаз нехвѣтамъ веche телокѣте на таа Китара: но да внимаваме на дрѣго, и така ще бѣдеме прїатели любезни.

Ц. Отистина, защо дѣмъ пословицата: не сравнивай сѧ съ поголѣмытъ си, и ни сѧ препиралъ сѧ съленъ человѣкъ: и стой далечъ отъ бѣрзата вода.

Б. Още и отъ мирната вода: человѣкъ гдѣто мѫлчъ, неми сѧ дрѣсувъ.

Царыцата праща да искъ Бертолда отъ Царѧ, за да го види.

Ез Снова време, като сѧ разговарали така прїателски Царь и Бертолдъ, дойшѣлъ єдинъ пратенъ отъ Царыцата, и рѣкълъ: Царь! Царыцата желѣ да види Бертолда, и молити сѧ да и го проводиша. А тиа понѣже была сѧ научила какъ той Сбычалъ да сѧ пресмыка на жените, на мыслилъ да направи да го біатъ добрѣ. Това като чѣлъ Царь, обѣрналса къмъ Бертолда, и рѣкълъ мъ:

Ц. Царыцата проводила да те тѣрси, и ето проводеннико, който є дойшѣлъ сѧмо за тѣбе, защо же лай да ти види.